

KRACHT VAN OMHOOG

14e Jaargang No. 1

8 Juli 1950 — Verschijnt om de 14 dagen

KINDERVREUGD

foto : H. Boonstra

WANT U KOMT DE BELOFTE TOE . . .

Het is bij het begin van de veertiende jaargang, dat wij behoefte gevoelen duidelijk neer te schrijven wat wij zien als onze opdracht en wat het juiste doel van ons blad is. Alleen immers indien wij inderdaad een opdracht hebben en een doel, dat niet samenvalt met dat van een der vele bestaande religieuze bladen, hebben wij bestaansrecht.

Deze opdracht zouden wij kunnen samenvatten in de woorden van de apostel Paulus: de gemeente als een reine maagd Christus voor te stellen.

Dit houdt in dat wij geloven, dat de wederkomst des Heren zeer nabij is, dat onze boodschap dus urgent is, ja urgenter dan alle theologische bespiegelingen, dan alle kerkelijke organisatie of twist.

Dit houdt in, dat wij geloven, dat de gemeente vuriger van geest, meer los van de wereld moet worden. Hiertoe moeten we steeds weer wijzen op de eis van de persoonlijke heiligmaking.

Dit houdt in de noodzakelijke vervulling met de Heilige Geest, zonder welke immers heiligmaking louter eigen werk is. Alleen Gods Geest kan ons waarlijk toebereiden op de ontmoeting met de Heiland.

We mogen getuigen van veel zegen, die we in het vervullen van deze opdracht ontvingen.

We hebben echter tevens bemerkt, dat de Satan op allerlei wijze tracht deze boodschap krachteloos te maken.

Eén der middelen, die hij steeds weer aanwendt is het plakken van een bepaald etiket op onze boodschap.

Telkens weer ondervinden we, dat men ons wil drukken in een hoek waar we niet willen zijn. Ons blad is niet uitgaande van een bepaalde kerk, kring of gemeente.

Het menselijk hart is geraffineerd. Velen hebben zich aangewend om waarheden, die God hen doet prediken onverschillig langs zich te laten glijden als ze deze maar weten onder te brengen in een der vele geloofsbelijdenissen. Zij vragen eerst bij het lezen van een blad: „Waar gaat het van uit?” Geeft men hier het antwoord op, dan is men klaar. Natuurlijk spreekt een Baptist over de grote doop, een Maranathachristen over de wederkomst des Heren. Men verwacht niet anders. En men gaat dan over tot de orde van de dag, zonder zich af te vragen: heeft deze boodschap ook mij iets te zeggen. Wat zegt Gods Woord hieromtrent?

Dit is een verontrustend feit. Hierdoor is vele prediking onvruchtbaar en men aanvaardt nog slechts wat in eigen kring wordt geleerd.

Soms wordt deze veilige gedachtegang doorbroken. Als Karl Barth de grote doop gaat verdedigen, dan raakt men in onrust. Immers hij is geen Baptist. Waarom zegt hij dan zo iets?

Velen hebben zo de eis van de vervulling met Gods Geest bij het lezen van „Kracht van Omhoog” van zich afgeschoven door eenvoudig te zeggen: „Nu ja „Kracht van Omhoog” is een blad van de Pinkstergemeenten.”

Dit is niet waar. Van al de medewerkers is er slechts één die tot een Pinkstergemeente behoort. Wij willen niet heensturen naar een of andere gemeentelijke organisatie, we willen ook niet verkapt een stelsel brengen behorend tot een bepaalde groep gelovigen. We willen aan ieder gelovige, tot welke kerk of richting hij ook behoort, de eis van Gods Woord voorhouden: het ideaal van de Nieuwtestamentische gemeente zoals ons dit in Gods Woord wordt beschreven: de gelovige vervuld met Gods Geest zich toebereidend op de komst van Christus.

Dit houdt in dat we de Heilige Geest het recht schenken, ja van Hem vragen ons zó met Zijn kracht en vuur te doorstromen, dat de tekenen en krachten, de profetie en de tongen die Hij aan de eerste gemeente schonk, ook ons deel worde.

Wie zich aan deze eis wil onttrekken óf door oppervlakkig er om heen te lopen, óf door deze Geestesopenbaring te beperken tot de tijd van het verleden is laf. Hier is de wens de vader van de gedachte. Eerst beslist men: wij willen vooral niet deze „sensationele” krachten of profetische openbaringen. Daarna gaat men zoeken een verstandelijke weg om aan de woorden Gods te ontkomen.

Zijn wij de enigen die dit gemis in het geloofsleven onzer dagen gevoelen?

Het is merkwaardig dat zij, die hunkeren naar een volle beleving van al de beloften Gods, steeds duidelijker erkennen: slechts langs deze weg is een waarachtige herleving van de gemeente te beleven.

Zo schreef Prof. De Vrijer in „De Hervormde Kerk” van 27 Mei 1950 onder het opschrift: „Vooral niet opgewonden, niet zenuwachtig”:

„Geloven wij eigenlijk wel, dat Handelingen 2 echt gebeurd is? En dat het zich herhalen kan? Toen in 1749 en 1750 te Nijkerk op de Veluwe, in Aalten en in een reeks andere gemeenten velen plotseling tot bekering kwamen uit een „christendom dat alleen zat in de harssenen”, uit een bidden „als de papegaaien van van-buiten-geleerde formuliergebeden”, toen zich het spreken in tongen en de zielsverrukking vertoonden . . . toen liepen de professoren van Leiden en de dominé's in de lande, goed gereformeerd en cordate Coccejansen, te wapen, „even als dreigden de poorten van de Hel de Kerk te overweldigen”.

’k Ben eigenlijk heel niet verlangend naar een Pinksterpreek. ’k Ben ook niet aan ’t speuren naar een sensatie op Pinksterdag. Maar wél weet ik, net als dr. Kohlbrugge ’t in 1850 wist, dat de ware nood van de Kerk de nood aan de Heilige Geest is. Ik hunker naar ’t jaar 33, in 1950 herleeft.

Ik hunker naar bekeerde mensen. Ik hunker naar de gaven uit 1 Korinthe 12. Ik hunker naar het levende Woord en de beide heilige Sacramenten . . . Naar de éne Kerk.”

En nu vragen we recht op de man af aan alle redacteuren van de vele „interkerkelijke” en „kerkelijke” bladen: Durft u deze wens van Prof. de Vrijer uit de Herv. Kerk na te zeggen? Ze te maken tot uw bede?

Nog eens: geen thans bestaande gemeente is ons ideaal, we vinden te veel verdeeldheid, kleinheid en verstarring om te kunnen zeggen: dáár is de waarheid.

Doch wel bidden we dat alle gelovigen mogen zoeken deze vervulling met Gods Geest. We prediken het volle evangelie Gods, zonder ergens de schaar in te willen zetten, ook niet in 1 Cor. 12.

Ons komt de belofte toe, volgens het woord van Petrus gesproken op Pinksterdag nadat de discipelen de doop met de Heilige Geest hadden ontvangen en de krachten Gods zich openbaarden.

Ons komt deze belofte toe, ons en onze kinderen en we behoeven en mogen niet tevreden zijn met iets wat slechts een zwakke nawerking zou zijn van wat de discipelen ontvingen.

Zie zo, nu weet u waar u met ons blad aan toe is. U kunt nu zeggen: zie je wel, we hebben dan toch gelijk gehad. Een ander mag zeggen: ze gaan ons niet ver genoeg. We getuigen voor Gods aanzicht, dat het ons persoonlijk veel gemakkelijker zou geweest zijn óf naar de ene óf naar de andere kant ons aan te sluiten. Men zal ons moeten nemen zoals we zijn. We willen ten volle Gods Woord gehoorzaam zijn omdat het Gods Woord is.

Onze bede is, dat God ons ook in deze nieuwe jaargang gebruike om zielen tot Hem te leiden (daartoe verspreiden we „Juist iets voor U”) en anderzijds de gemeente te wijzen op de noodzakelijkheid van de voorbereiding op de ontmoeting met de Heiland en de noodzakelijkheid van de vervulling met de Heilige Geest.

Uw broeder in Christus

H. v. d. Brink

Corrie ten Boom

BRIEVEN UIT AMERIKA

Savannah

Kleuren, kleuren! Bomen vol bloemen, rode, roze, witte, gele. En maar niet hier en daar, maar lanen aan weerskanten vol, tussen de palmen de Oleanders en de magnolia's, hier met grote bloemen, tussen de bladeren in. Niet als bij ons in Holland eerst alleen bloemen en later de bladeren.

En de darkies trachten hun kleurloze gezichten te vergoeden met helgekleurde jurken en hoeden.

Maar we zijn in het zuiden en zwart en blank zijn gescheiden. Het hondje zit aan tafel tussen de mensen in, maar het kookstertje zit — als er gelezen wordt — bij de deur. Beklaag haar niet: ze is dolblij met haar goede „boss” en heeft haar jongste kindje naar hem vernoemd. „Ja, m'n oudste is een dochtertje en al de anderen zijn jongens”, zegt ze. „Al die anderen” zijn er maar twee, maar als je haar ziet, kun je je niet voorstellen dat ze een moeder is van drie kinderen. Het eerste kindje kreeg ze dan ook al toen ze vijftien jaar was.

Satan kan niet verder gaan dan zijn keten lang is.

Newton

Ik mag in een negerkerk spreken. Het is een Episcopale kerk met veel vertoon en gedoe voor het altaar. De koor-knapen hebben rode gewaden aan onder hun witte koorhemd. De koormeisjes helblauwe met dezelfde kleur kapjes. En er zijn kandelaars en kruisen te dragen, en er wordt veel gebogen en telkens een kruisje geslagen; als ik spreek en de naam van de Heer Jezus noem, knikt de hele gemeente in eerbied. Ik wist voordien niet, dat ik Zijn Naam zo dikwijls gebruikte in mijn spreken.

Het is warm: ik moet wel zes keer mijn bril afzetten om mijn gezicht af te vegen. Als ik voor negers spreek kan ik me niet losmaken van het idee, dat ik voor me een negatieve foto zie, zwart wat wit moet zijn. Het zijn allemaal oom Toms en Eliza's uit de negerhut, en het landschap en de huizen doen denken aan „Gejaagd door de wind”, wat zich werkelijk hier afgespeeld heeft.

De priester heeft een helgele mantel aan als hij het Avondmaal bedient. Zijn zwarte vingers leggen op ieders tong de ouwel in wijn gedoopt. De schelle stemmen van het koor worstelen zich door een moeilijk, klassiek Te Deum. Ik zou liever een negro-spiritual van ze horen. Als de dienst ten einde loopt, wordt de activiteit voor het altaar al groter. Een negerhand vanuit een deur dirigeert de knapen, die met eerbiedig beweeg zich opmaken voor de processie. En dan, als ze door de kerk wegschrijven, blijft een klein jongetje achter, die de kaarsen dooft; 't wordt nu stil en donker daar voor me. Wat is het moeilijk voor een Hollander om al dat gedoe te waarderen in de kerk.

Zou ik nu met enkelen na kunnen praten over mijn preek? Vele donkere handen drukken de mijne. Luidruchtig verdringen ze zich om me heen met veel „thanks for the inspiration” en „enjoyed your message”. En dan neemt een dikke negerin me mee, en moet ik de kast bewonderen waar altaarkleren, priestergewaden, zelfs de handdoeken voor het kraantje bewaard worden, elk met een duidelijk geschreven papiertje in elk vak. Met een trots toont ze mij al die pracht als een kind haar poppen aan een buurmeisje. Er is zo iets kinderlijks in haar, en in de priester, die nu — in zijn witte jas — nog zwarter lijkt dan in z'n altaargewaad. „Hoe vond u 't ritueel?” vraagt hij. „Ik wilde geen enkel onderdeel overslaan, dat u 't helemaal genieten kon.”

Ik ben moe. Het is mijn derde spreekbeurt geweest deze morgen. Maar dit is niet de reden van mijn vermoeidheid.

Een blanke dame, die mijn preek had gehoord over verhoorde gebeden, zei tegen mij: „Ik kon elk woord geloven wat u zei. Toen ik een kind was heb ik ook eens gebeden, en God verhoorde mij zowaar.” „Had u dan vandaag geen problemen om bij Hem te brengen?”, vraag ik verbaasd.

Een man, die beter zijn rijkdom in Jezus Christus kende, zei mij eens: „Als ik om vier uur 's middags niet twee of meer gebedsverhoringen beleefd heb, is er iets mis met mijn gebedsleven.” Hij begreep beter onze rijkdom in Jezus en Zijn rijkdom in ons dan de dame, die een paar weken geleden vertelde: „In 1938 heb ik ook eens gebedsverhoring beleefd: ik was in een lift en voelde me ziek; ik bad: Heer, maak dat ik niet flauw val, vóór ik in de hotelkamer kom! En werkelijk: God verhoorde mijn gebed.”

De overvloed, die er voor ons is in de beloftes in de Bijbel, wordt zo dikwijls onderschat. Ik ben zo zeker, dat als we later terugzien op ons leven, we beschaamd zullen zijn dat we vaak als bedelaars hebben geleefd in plaats van als koningskinderen, als kinderen Gods. „Zal Hij ons niet niet Hem alle dingen schenken?”

HOE MEN NAUWKEURIG IN HET GEBED KAN ZIJN

door Dr. J. C. Rice

Indien ge werkelijk komen wilt tot bepaald, zakelijk en werkzaam bidden, zal God u zeker helpen. Ik geef er de volgende suggesties voor aan:

1. Tracht er naar, de niet nauwkeurig omschreven gebedsonderwerpen te vermijden en indien ge God niet met vrijmoedigheid om iets kunt bidden, doch slechts twijfelmoeig, zonder werkelijke overtuiging, belijdt dan aan God dat uw bidden weifelend en vormelijk is en tot op zekere hoogte onoprecht. Houdt op met bidden om van mensen gehoord te worden of omdat ge denkt dat het uw plicht is om te bidden, omdat de mensen misschien zulks verwachten. Tracht te bidden om dingen waarnaar ge een oprecht verlangen hebt en waarop ge een bepaald antwoord behoort te verwachten.

2. Tracht vervolgens de Schriften te onderzoeken en er Gods wil in te leren kennen. Indien ge bidt om de redding van iemand onderzoek dan vooral eerst biddend en ernstig het Woord, om daarin Gods wil te verstaan in betrekking tot het redden van zondaren. Overdenk b.v., in Lucas 15, de gelijkenissen van het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon en tracht een inzicht te krijgen in de liefde van Christus voor zondaren want dan zult ge in staat zijn meer bepaald om hun bekering te bidden.

Ik sprak eens te Kingman in Texas op een zekere namiddag tijdens een bijbel-conferentie langer dan een uur over het gebed en drong er bij mijn gehoor op aan om bepaald en zakelijk in hun gebeden te zijn. Ik toonde aan de hand van vele schriftgedeelten aan waarom wij in ons gebed voor de bekering van zondaren vrijmoedig mogen zijn. Na de dienst kwam een verpleegster naar mij toe, een jonge vrouw die reeds een jaar lang bekeerd was. Met een gezicht als door hemels licht omstraald zei ze: „Dus dat is de ware manier om te bidden, niet waar?” Ik zei: „Ja, dat is werkelijk de manier.” „Nu,” zei ze, „dan zal ik er voor zorgen dat mijn beide broeders van avond nog bekeerd worden. Ik heb reeds een jaar lang voor ze gebeden maar heb altijd gezegd: „Heer, redt mijn broeders vóór het te laat is”. Nu ga ik naar huis om God te vragen ze vanavond nog te redden!” En zo ging ze heen.

Ik voelde mij enigszins bezorgd en dacht: „Wil ze de betrouwbaarheid van mijn woorden toetsen of vertrouwt ze werkelijk op God?” Maar ze ging naar huis, bracht haar tijd in gebed door en kreeg die avond de heerlijke zekerheid dat God haar tweelingbroeders had gered. Gedurende de avonddienst kwam een oom van haar in de samenkomst en werd wonderbaar bekeerd en toen diens zuster, de moeder dus van de verpleegster, getuige was van zijn bekering, kwam ook zij wenende naar

voren en beleed dat ze een afvallige was geweest endat ze niet zó bezorgd voor haar eigen kinderen was geweest als zê wel had moeten zijn. Daarna zag ik van de galerij twee keurige jonge mensen naar beneden komen, tweelingbroeders van een 17 jaar oud. Hun voorganger was bij hen en ze kwamen openlijk naar voren en bekeerden zich tot Christus. Het is wel mogelijk dat God de oom heeft moeten bekeren om de moeder te winnen en dat Hij eerst de moeder moest opwekken alvorens haar jongens te kunnen bereiken; maar in ieder geval heeft God het ernstig en vurig gebed en het bepaald verzoek van deze jonge verpleegster niet afgewezen. Ik zeg dat het bestuderen van Gods Woord ons helpt teneinde nauwkeurig te zijn in onze gebeden. Indien we dat doen zullen we gaan inzien hoe Hij bereid is ons rijkelijk te geven en hoe het Hem ten alle tijde welkom is om onze gebeden te verhoren. We kunnen dan te weten komen wat overeenkomstig Zijn wil is en zodoende meer vrijmoedig in ons bidden zijn om bepaalde dingen en op bepaalde tijden.

3. Verder is er enige tijd van wachten op God voor nodig alvorens we in staat zijn om in onze geest duidelijk te onderscheiden waarom we al of niet behoren te bidden. Laat de Heilige Geest tot u spreken. Vraag God u te tonen wat eigenlijk verkeerd in uw leven is, teneinde u te helpen oordelen en u af te keren van enige zonde die God bedreeft. Vraag de Heilige Geest u duidelijke leiding te geven. Telkens als ge kunt bidden om iets, waarvan ge weet dat de Heilige Geest het u heeft ingegeven, kunt ge vrijmoedig op een antwoord wachten. Bidden om iets bepaalds wil niet zeggen dat ge probeert God tot uw gezichtspunt over te halen, maar eerder betekent het er achter te komen, wat de Heer u wenst te geven, wat Hij wil dat gij zult vragen en dan het gebed uit te spreken dat de Heilige Geest u in het hart geeft.

NIEUWE REGELING „JUIST IETS VOOR U!”

We hebben de bladen „Juist iets voor U!” verkocht tegen de prijs die ze ons kostten. De portokosten moesten afzonderlijk betaald worden.

Deze regeling voldeed ons niet, velen vergaten de porto te betalen. Bovendien zijn de papier- en drukkosten in de laatste tijd sterk verhoogd, ook de portokosten gingen deze maand omhoog.

We hebben nu de volgende regeling ingevoerd: de prijs van „Juist iets voor U!” bedraagt f 1,— per 50 exemplaren. Porto is in de prijs inbegrepen. We verzoeken dringend het geld tegelijk met de bestelling te zenden. Zij, die 500 exempl. bestellen à f 10,— hebben recht op vijftien regels bedrukt met tekst naar eigen keuze. Laten zij, die dit wensen, dit minstens tien dagen vóór de verschijningsdatum opgeven. Het spreekt vanzelf dat dit bedrukken niet kan geschieden na de verschijning.

Wilt u helpen dit nummer weer op ruime schaal te verspreiden?

Juist iets voor U!

Waar zoekt gij het geluk?

In uw zaak of dagelijks werk?

In sport?

In werelds succes?

In gezondheid?

In tabak, snoep of sensatie?

In weelde?

In beschaving?

In sociaal werk?

In een verzekerde oude dag?

In uw kinderen of kleinkinderen?

Hoe goed dit alles ook kan zijn, het ware geluk geeft het niét, omdat het slechts tijdelijk is en steeds op teleurstelling uitloopt.

Hét ware geluk voor nú én voor de eeuwigheid is:

GERED TE ZIJN

Wat wil dat zeggen?

1. Vergeving van álles wat achter ons ligt.

2. Een nieuw leven voor nu.

„Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel" (2 Cor. 5 : 17).

3. Volmaakt en eeuwig geluk.

„Alzo lief heeft God de wereld, ook u, gehad dat Hij Zijn eengeboren Zoon heeft gegeven, opdat een ieder, ook gij, die in Hem geloofd niet verderve maar eeuwig leven hebbe" (Joh. 3 : 16).

Lezer, weet gij dat uw leven op aarde beslist over uw leven na dit leven? Weet gij dat er nog oordelen over de aarde zullen komen zoals er nog nooit geweest zijn?

WAAROM?

Omdat de mens zich van God heeft afgekeerd, van de Schepper van het Heelal. Omdat de mens de liefde van God verwerpt, die Hij ieder nog aanbiedt in Zijn Zoon Jezus Christus. Omdat hij meent in zijn hoogmoed de wereld wel zelf te kunnen regeren. Wat is daarvan terecht gekomen? Angst, verwarring, chaos, corruptie, overal wanhoop en ellende, zedeloosheid, radeloosheid. Maar Gods geduld is bijna ten einde. Misschien zeer spoedig zullen zijn oordelen over de aarde komen.

Eeuwen geleden is deze tijd reeds voorgezegd in de Bijbel:

„God dan verkondigt heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen; omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aarde rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken" (Handelingen 17 : 30, 31).

Keert terug tot God, vóór die vrese-

lijke rampen komen. Hij zoekt u en heeft u lief. Vlucht tot Hem nu het nog tijd is. Morgen kan het te laat zijn.

„Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet" (Hebr. 3 : 15).

D. v. d. W.

HEEFT GOD U NODIG?

Misschien niet. Hij heeft het een lange tijd zonder u gedaan. Waar was u toen Hij het heelal schiep? Toen de morgensterren samen zongen en al de kinderen Gods juichten? God heeft het toen zeer goed gedaan zonder u. Waar was u toen de eeuwen aanrolden, de een na de ander? Gedurende de lange kindertijd van de mensheid? God heeft u toen klaarblijkelijk niet bijzonder nodig gehad. Hij had Zijn heilige engelen, Hij had Adam en Eva, Mozes, Jesaja, Johannes, Andreas, Petrus en Paulus. In iedere eeuw heeft God mannen en vrouwen gehad die zich onder Zijn commando hebben geplaatst. Zelfs vandaag zijn er kinderen, die Hem lief hebben, jongens en meisjes, mannen en vrouwen, wier grootste verlangen is, Hem goed te dienen. Heeft God u nodig? Misschien niet.

Heeft u God nodig? Misschien denkt ge van niet, maar beschouw de zaak eens ernstig. Zijt ge zeker, dat gij Hem nu niet nodig hebt? Zult ge Hem nooit in de toekomst nodig hebben? Niet in gezondheid, niet in ziekte? Niet in voor-spoed, niet in honger, niet in vrede, noch in oorlog? Niet in de dood, niet in de eeuwigheid? Ge denkt van niet? Het is wel goed, daaromtrent zeker te zijn, vindt ge niet? Lotgenoten van u in iedere eeuw, mannen en vrouwen, uws gelijke in verstand en prestatie hebben gevoeld dat ze Hem nodig hadden, Hem zeer nodig hadden, Hem boven alles nodig hadden. Millioenen hebben beleden: 'k Heb U altijd van node, dag en nacht, — slechts uw genā verwint des bozen macht. — Wie kan als Gij mijn gids en sterkte zijn? — Blijf bij mij Heer, in nacht en zonneschijn.

O. A. DIETER

AFGEDWAALD

Jezus vertelt in de Bijbel de geschiedenis van een zoon, die niet langer thuis wilde blijven, maar weg trok naar een ver land en daar met zijn geld smeedt en zijn lichaam verknoeide. Jarenlang bleef de Vader op deze afgedwaalde zoon wachten.

Vele ouders wachten in onze dagen op hun zoon of dochter.

Een courant in Louisville drukte enige tijd geleden een brief af, welke het afscheidswaard van een jonge zelfmoordenaar bevatte. Hij schreef dat hij door de drank geheel te gronde was gegaan.

Daar in de courant de naam van de jongen niet genoemd was, ontving de redactie tot haar verrassing 246 brieven van ouders die vreesden dat hun zoon de schrijver was van dat briefje en dus zelfmoord gepleegd had

Is dat niet tragisch?

Misschien is u ook zo op een verkeerde weg, misschien denkt u in uw goede ogenblikken wel eens terug aan uw vrome vader of uw biddende moeder.

Misschien zegt ge: voor mij is het te

laat, laten ze aan mij maar geen woorden verspillen.

De verloren zoon uit het verhaal dat Jezus vertelde, heeft op zeker ogenblik

Hij zoekt het afgedwaalde

gezegd: „Ik zal opstaan en naar mijn Vader gaan en tegen hem zeggen: Ik heb gezondigd.”

Ook al zou geen vader of moeder op u wachten, er is er Eén die u liefheeft en op u wacht.

Het is Jezus, Die voor slechte mensen stierf aan het kruis.

Hij kan een ander mens van u maken.

Op 16 October 1793 werd tijdens de Franse omwenteling Maria Antoinette onthoofd. Spottend danste toen 'n straatmeid, die Lyson heette en berucht was om haar schandelijk leven, op het schavot na de gruwelijke terechtstelling van de koningin. Ze werd daarbij luide door de woeste, opgeruide, saamgestroomde menigte toegejuicht.

En deze zelfde beruchte vrouw bekeerde zich tot de Here. Jarenlang bracht zij het evangelie onder de meisjes en vrouwen der achterbuurten. Zij leefde en werkte tot het jaar 1840.

De evangelist Moody, in Amerika, had eens onder zijn toehoorders een man die een tuchthuisstraf van twintig jaar had ondergaan. Deze man werd door Gods Geest zó krachtig veranderd, dat de politie hem vele jaren in dienst had als vertrouwensman.

God wil ook u gebruiken voor Zijn werk.

Hij wil u geheel vernieuwen.

Hij zoekt het afgedwaalde en brengt het thuis.

Geef u aan Hem over en wordt een gelukkig mens!

H. v. d. B.

Christenen stellen teleur, doch Christus is een vriend, die zelfs in de dood met U gaat!

Want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven en ik zal u niet verlaten (Hebr. 13:5)

WAT U HEBT

MET CHRISTUS GEDAAN?

Judas heeft Hem verraden.

Petrus heeft Hem verloochend.

Pilatus heeft Hem veroordeeld.

De Wereld verwerpt Hem.

Mijn vriend, wat wilt gij doen met Jezus Christus? Wilt ge Hem aannemen, of Hem verwerpen? Hem aannemen betekent het Eeuwige Leven. Hem verwerpen betekent, dat ge zult omkomen en eeuwige straf zult lijden.

U hebt NU de gelegenheid om Christus of Satan te volgen. Wie zal het zijn? Jezus zei: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, die in Mij gelooft, heeft het Eeuwige Leven.” (Johannes 6:47). „Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het Eeuwige Leven in Christus Jezus, onze Heer.” (Romeinen 6:23) „Die niet in de Zoon gelooft zal het Leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem. (Johannes 3:36) „Want ik heb u ten eerste overgegeven hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften.” (1 Corinthiërs 15:3) „Die zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid

leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.” (1 Petrus 2:24).

Er is maar EEN WEG om aan de Hel te ontkomen Christus.

„Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven; geen mens komt tot de Vader dan door Mij.” (Johannes 14:5).

Er is maar één Deur naar de Hemel Christus.

„Ik ben de DEUR; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.” (Johannes 10:9).

Beslis NU over deze belangrijke kwestie Wat wilt gij doen met Christus? Neemt Hem aan en weest er van verzekerd, dat gij het Eeuwige Leven zult ontvangen.

ZEVEN NOODZAKELIJKHEDEN

1. Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving. (Hebr. 9:22).
2. Zonder geloof is het onmogelijk Gode welgevallig te zijn. (Hebr. 11:6).
3. Zonder werken is het geloof dood. (Jac. 2:26).
4. Zonder heiligmaking zal niemand de Heer zien.
5. Zonder liefde ben ik niets. (1 Cor. 13:2).
6. Zonder tuchting zijt ge geen zonen van God. (Hebr. 12:8).
7. Zonder de Heiland kunt ge niets doen. (Joh. 15:5).

Indien u dit blad geregeld wilt ontvangen, schrijf dan naar:
Adm. „Kracht van Omhoog”, Nieuwe Hoven 49, Gorinchem

Polen

Bijzonderheden over zeven belangrijke Youth for Christ-meetings die in 1949 in verschillende delen van Polen zijn gehouden, bereikten het Youth for Christ-hoofdkwartier in Chicago en bewezen dat deze beweging nog steeds zeer levend is achter „het ijzeren gordijn”. Een andere grote jeugd-conferentie werd in Warschau gehouden in Januari 1950 en de leider van het werk in Polen vraagt veel voorbode voor de evangelisatie-samenkomsten die in de komende maanden zullen gehouden worden.

Japan

De grootste mogelijkheden biedt heden ongetwijfeld Japan voor de zendingsarbeid. Een natie van 78 miljoen wacht op het evangelie, op de Bijbel. Meer dan 90 jaren van zendingsarbeid in Japan brachten een oogst van ongeveer 400.000, die zich tot Christus bekeerden (250.000 Protestanten en 150.000 Katholieken). In de laatste drie jaren echter hebben zich twee miljoen Japanners bekeerd. De zending kan duizenden arbeiders gebruiken voor Japan! Laat ons om meer interesse, om meer gebed, om een opwaken der gemeente van Jezus Christus bidden, opdat zij haar verantwoordelijkheid voor Japan zich bewust worde.

Anti-religieuze propaganda

Het belangrijke Engelse Institute of International Affairs meldt, dat de Russen bezig zijn aan de anti-religieuze propaganda nieuw leven in te blazen; zij worden hiertoe genoodzaakt doordat de godsdienstige opwekkingsbeweging zich steeds meer uitbreidt onder de massa der bevolking.

Het instituut, dat zijn mededelingen ontleent aan officiële Russische publicaties, bericht dat men in Moskou een groot plan heeft uitgewerkt voor een nieuwe campagne. De bedoeling van de campagne is te trachten te bewijzen, dat communisme en godsdienst onverenigbare begrippen zijn, en dat de godsdienst daarom geen plaats kan hebben in de Sovjet-republiek.

De Vereniging tot verspreiding van politieke en wetenschappelijke kennis heeft opdracht gekregen dit programma uit te voeren en personen aan te wijzen, die voordrachten kunnen houden.

Volgens het Russische tijdschrift „Wetenschap en Leven” heeft de Vereniging tot verspreiding van politieke en wetenschappelijke kennis nu dertig wetenschappelijke, atheïstische voordrachten uitgewerkt en geschikte personen aangewezen om deze voordrachten te houden. „Wetenschap en Leven” heeft aangetoond, dat de godsdienst, die een deel is van een anti-wetenschappelijke, reactionnaire ideologie, geen plaats heeft in de Sovjet Unie. Hij moet bestreden worden door inlichtingen en door overtuiging, eerder dan door dwang.

Een nieuw soort Ganzenbord

Het Amerikaanse tijdschrift „Time” heeft zijn lezers een nieuwe vorm van Ganzenbord voorgelegd, die kortgeleden in Italië door een Jezuïet, Sergio de Gioia, in omloop is gebracht.

Een foto is bijgevoegd om het geheel te verduidelijken. Het nieuwe spel heet „Anno Santo” en het beeldt de etappen uit van ’n pelgrimstocht naar Rome. In het laatste hokje, nummer 50, komt een grote foto van de Paus voor.

Op de weg bevinden zich een aantal hinderlagen die de pelgrim moet vermijden. Zo moet de speler, die terecht komt op nummer 17, terug naar nummer 10, omdat hij „voor de verleiding bezwiken is”; hij die op nummer 31 komt ondergaat hetzelfde lot, omdat hij „de verkeerde kranten gelezen heeft”, dat wil zeggen de communistische bladen. Maar de ergste straf treft de speler, die ongelukkigerwijze terecht is gekomen op nummer 49, waar, onder het portret van een ongunstig uitzienend individu slechts het woord „Protestant” staat. Men wordt teruggezet tot nummer 5, dat tot onderschrift draagt „Godsdienstonderwijs”. Men moet hieruit wel concluderen, dat voor Sergio de Gioia het ergste niet is dat men communist is, maar dat men Protestant is

Pastor Niemöller in Australië Luthers en smartelijk getroffen

Het blad de „Lutheraner” schrijft in no. 2 van dit jaar over het bezoek dat Pastor Niemöller onder de auspiciën van de Wereldraad aan Australië gebracht heeft, het volgende:

„Lutherse christenen in Australië werden door vele uitspraken van hun gast uiterst smartelijk getroffen. Zo zei hij op 23 September 1949 te Sidney in een vergadering van het Bijbelgenootschap: „De Bijbel is een verzameling van boeken door sterfelijke mensen gedurende vele eeuwen geschreven. Hij bevat fouten in geschiedkundige zaken en menigerlei tegenstrijdigheid. De Bijbel is niet een uit de hemel gevallen boek. Ontwikkelde mensen hebben dit in de laatste twee honderd jaar erkend en deze erkenning is ook het gewone volk niet onthouden.”

De redacteur van „Nach dem Gesetz und Zeugnis”, gepubliceerd in Albersdorf, Holstein, geeft hierop het volgende commentaar:

„Het is zeer te betreuren, dat bekende kerkelijke persoonlijkheden uit Duitsland de uitnodigingen naar het buitenland mede daartoe gebruiken om die Lutheranen, die ons in lichamelijk opzicht geholpen hebben, de slechte dienst te bewijzen door de dwalingen en twijfel van de Bijbelcritiek, die in het bijzonder in Duitsland zulke schrikkelijke verwoestingen hebben aangericht, hen voor te houden.”

Portugal

Volgens de laatste gegevens zijn er op het ogenblik in Portugal 5000 Evangelische Christenen. Steeds meer mensen tonen de bereidheid om zich voor het Protestantisme open te stellen.

Bedelingen

(Vervolg)

De vorige maal schreven wij over het misbruik van de leer der bedelingen en toonden we enige excessen aan, die met tientallen te vermeederen zijn. Deze vloeien voort uit de mening, dat men met behulp van schema's het recht zou verkrijgen Gods Woord te rubriceren in: bruikbaar materiaal, verouderde uitspraken en teksten met alleen een toekomstige strekking. Met de bekende uitdrukking: deze tekst geldt niet meer voor ons, ontoet men zich van de moeilijkheden en ze is daarom zo gevaarlijk en funest, omdat ze een schijn van waarheid bezit.

Wel hebben talrijke inzettingen en geboden uit het Oude Testament hun directe betekenis voor ons verloren, maar dat gaat niet buiten de Heilige Schrift om. Zo lezen we bijv. in Hand. 15 : 24, dat de gelovigen uit de volkerenwereld de Mozaïsche instellingen niet behoeven na te leven. Hierin is de Schrift niet van menselijke uitlegging en de geboden, die nog van kracht zijn, worden ook bijna alle in het Nieuwe Testament herhaald en ons menigmaal in versterkte mate voorgelouden.

De verkeerde toepassing van de leer der bedelingen stelt iemand in staat zich aan allerlei goddelijke uitspraken te onttrekken, die hem anders in staat van beschuldiging brengen zouden. Zodoende wordt men zelfverzekerd, voelt men zich rijk en meent men de vervulling te hebben van alle beloften, omdat men practisch slechts een evangelie van de middelmaat accepteert.

Zo zal men bijv. ontkennen, dat de Christenheid nooit met de bergrede klaar gekomen is, dat zij er niet rijp voor is, maar men schuift deze uit de sfeer van de eigen bedeling weg en ontslaat zich daarmee van elke verantwoordelijkheid ten opzichte van haar inhoud en maakt het woord Gods krachteloos.

Als de gemeente geen Bruid meer is, is het bidden om de bruidsraden overbodig en dwaas. Men schrijft dan als een tegenstelling: „Wonderen bestaan niet meer, want *n onze bedeling wordt alleen zuiver geloof gevraagd!“ Schreef de grote heidenapostel niet, toen hij deze dingen overzag: „Doch al ware het ook dat wij, of een engel uit de hemel u een evangelie verkondigden buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt“ (Gal. 1 : 8). Zij, die het leven van Paulus in twee of drie perioden verdelen, ieder met een eigen bedeling, mogen bedenken, dat de brief aan de Galaten de oudste is van alle brieven, zelfs het eerst geschreven boek van het ganse Nieuwe Testament. Indien dus deze apostel in zijn zogenaamde gevangenschapsbrieven een ander evangelie gepredikt heeft dan aan de Galaten, heeft hij wel zeer zwaar gezondigd.

Wanneer wij reeds enige malen over Lucas 11 : 13 schreven, waar staat, dat de hemelse Vader de Heilige Geest op het gebed geeft, deden wij dit bewust. Wij weigerden de schaar in het Goddelijke Woord te zetten, om hier en daar wat uit te knippen dat ons niet zinde. **Wij schreven zelfs, dat sommige broeders het „Onze Vader“, waarmee dit hoofdstuk aanvangt, weigeren te bidden op grond van de leer der bedelingen.**

Bij Lucas 11 : 13 tekent de Scofieldbijbel aan: „Het is duidelijk, dat niemand van de discipelen met de mogelijke uitzondering van Maria van Bethanië om deze Geest bad in het geloof aan deze belofte (Joh. 12 : 3-7). Behalve Maria openbaarde niemand der discipelen, behalve Petrus en hij alleen nog maar in zijn belijdenis van Matth. 16 : 16, een sprankje geestelijke intelligentie tot de opstanding van Christus en de mededeling van de Geest (Joh. 20 : 22 en Hand. 2 : 1-4). Om terug te grijpen op de belofte van Lucas 11 : 13 is Pinksteren te vergeten en te ontkennen, dat iedere gelovige de inwoning van de Geest bezit.“

Laten we dus goed begrijpen wat hier de Scofieldbijbel op grond van zijn bedelingentheorieën durft te leren. De machtige belofte van de Here Jezus om de Heilige Geest op het gebed te geven zou eigenlijk nooit vervuld zijn dan aan misschien één of hoogstens twee personen.

De discipelen zouden nooit om de Heilige Geest geboden hebben en wij behoeven dit ook niet te doen.

Om deze soort Schriftuitleg geloofwaardig te doen klinken, schrijft men er bij: „Het is duidelijk!“

Ook „Het Zoeklicht“ van 1 October 1949 schrijft: „Dat de discipelen tussen hemelvaart en Pinksteren gebeden zouden hebben om de uitstorting van de Heilige Geest, is niets anders dan een veronderstelling. Wat het bidden om de Heilige Geest betreft, daarvoor wordt gewoonlijk Luc. 11 : 13 aangehaald. **Het is duidelijk**, dat dit woord voor de Pinksterdag niet past in de toestand daarna.“

Op grond van de Scofieldbijbel en „Het Zoeklicht“ moeten we dus concluderen, dat Jezus' woorden ledig tot Hem zijn teruggekeerd (Jes. 55 : 11). Wij hebben grote eerbied voor de redacteur van genoemd blad en erkennen gaarne, dat hij vanwege zijn roeping de Maranatha-boodschap te verkondigen tot de zeer groten behoort in het Koninkrijk der hemelen, maar hierin kunnen wij onmogelijk hem volgen.

Slechts iemand die door een systeem verblind is, kan deze dingen neerschrijven. Slechts een abstract redeneren komt tot zulke conclusies en maakt de heerlijkste beloften en de troostrijkste uitspraken van onze Heiland tot een caricatuur. Wij weigeren te geloven, dat Jezus' woorden slechts voor één of twee mensen zouden gegolden hebben en voor de duur van nog geen jaar.

Laat men ook niet denken dat wij in de bestrijding van deze opvattingen alleen staan of dat dit een stokpaardje van ons blad zou zijn. We hadden jaren lang les van een Gereformeerd theoloog in de kerkgeschiedenis en kregen onderlicht in de dogmatiek van een Hervormd predikant, die thans hoogleraar is in Utrecht. Nooit vernamen wij iets van hen over de leer der bedelingen. Zij maakten slechts onderscheid tussen een oude en nieuwe bedeling of een oud en nieuw verbond. Met de komst van Christus verdween al het oude om plaats te maken voor het nieuwe.

Ook voor het verstaan van de eschatologie is deze leer niet noodzakelijk. Wij herinneren ons niet, dat wij ze tegenkwamen in de boeken van ds. A. M. Berkhoff over de Wederkomst van Christus, of in die van H. C. Voorhoeve over de toekomst onzes Heren Jezus Christus.

We willen zelfs beweren, dat men in Nederland geen enkele kerkformatie aantreft, waar men deze nieuwe dingen leert. Integendeel, men bestrijdt ze veeleer. Enige tijd geleden richtte ds. Stort in „De Christen“, het weekblad van de Baptisten, nog een ernstige waarschuwing tegen de leer der bedelingen. In zijn betoog toonde hij o.a. aan, dat het hem ook gelukt was een serie bedelingen samen te stellen, die klonk als een klok.

Wie met speels vernuft een aantal teksten uit de Bijbel licht, kan gemakkelijk een stelsel opbouwen dat geheel sluit. Daarom zijn de bedelingen-experts zo zeker van hun zaak. Zij zien kans om met grote slagvaardigheid hun gehele systeem als een sluitend geheel op een wandkaart te toveren. Omdat we eenmaal zelf in de strik raakten van de consequenties van deze leer, roepen wij het u toe: „Houdt u verre van deze onzalige theorieën!“ Welk gezag bezit men, dat men teksten uit Gods Heilige Woord durft te elimineren? Gelukkig hebben de meeste lezers geen weet van al deze theorieën. Maar wij schrijven ook voor hen, die op Bijbelscholen studeren, voor voorgangers en allen die leiding geven, voor die tallozen, die door ons blad bereikt worden omdat onze trouwe lezers hun nummers doorgeven. Wij smeken onze broeders, die wij liefhebben en die zich op dit heilloos pad begaven: „Houdt op met dit rabbinistisch uiteenrafelen van de Bijbel, met dit gemechaniseerd Woordonderzoek.“ Neen, de leer der bedelingen wordt nog door geen enkele kerk aanvaard en is nog geen gemeengoed, en haar verkeerde toepassing woekert alleen voort in extreme vrije kringen.

Wat wij nodig hebben is een eenvoudig geloof in de ganse Schrift, een buigen voor het gehele Woord Gods.

Voor het ogenblik hebben onze gemeenten nodig een nieuwe doop met de Heilige Geest om hun geloof, hun liefde en hun ijver tot de dienst des Heren te vernieuwen.“ Dit schreef niet „Kracht van Omhoog“, maar „Ons Orgaan“, het weekblad van de Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland, in het nummer van 25 Februari 1950.

Eén van de voorttrekkers van deze kerkformatie schreef indertijd een Handleiding bij het gebruik van het Leerboekje,

waarin nog vijf andere prominente voorgangers aan mede-werkten. Wijlen ds. W. D. Linthout schrijft daar dan op pagina 139:

„Wie ontvangen de Heilige Geest?

Zij, die de noodzakelijkheid Zijner inwoning geloven, zich tot de dienst des Heren beschikbaar stellen en er de Heer met volharding in 't geloof om bidden. Hand. 4 : 31: En als zij gebeden hadden... Lukas 11 : 13: Indien dan gij, die boos zijt, weet...."

Even later schrijft hij dan:

„Vanwaar die verarming? Zou de Geest des Heren verkort zijn, of zou Hij bij 't begin zich zo krachtig geopenbaard hebben om 't geestelijke — om zo te zeggen — op gang te helpen om als 't eenmaal liep zich terug te trekken?

Wat is dan de oorzaak? Gebrek aan toewijding; wereldgezindheid; lauwheid."

En tenslotte:

„Wat gemeentelijk niet schijnt te kunnen, kome persoonlijk tot stand... niet zelden geeft de geschiedenis te zien, dat God in Zijn barmhartigheid soms aan enkele personen een volheid geeft, waarvoor de Gemeente niet vatbaar was."

Brengen wij iets nieuws, iets kettters, indien wij met dit onwaardige tekstenradéren niet meedoen?

„Het Toradjavolk heeft een Geestesdoop en een Bijbel-doop nodig, want anders blijft het leven uit kansberekeningen en hebben wij slechts een kerk uit naam." Dit stond in „De Wekker", het weekblad van de Christelijke Gereformeerde Kerken in het nummer van 3 Maart 1950.

Natuurlijk kan men over de inhoud van onze tekst uit Lucas 11 : 13 verschillend denken, ieder inzicht afhankelijk van het licht dat God schenkt, maar wij kennen geen Bijbel-verklaarder of Kanttekenaar die deze tekst als een overbodigheid er uit licht. Dat doet alleen de Scofieldbijbel en doen die bladen, die door deze Bijbel geïnspireerd worden.

Terwijl men namelijk belijdt de ganse Schrift te aanvaarden en alle Bijbelcritiek afwijst, heeft men deze door een achterdeur binnengelaten langs de leer der bedelingen. Ik geloof in de verschillende bedelingen, doch nimmer mag ze misbruikt worden door te zeggen: die waarheid, deze opdracht of dat Bijbelboek gelden slechts voor die en die bedeling. Hiermee maakt men het Woord Gods krachteloos. Het ordenen en rangschikken van teksten is vrucht van het menselijk denken. Dat is à priori niet te verwerpen, maar het mag zich niet boven de Schrift stellen door Schriftgedeelten ongeldig te verklaren als een verlopen distributiebon.

Want voor alle tijden en stonden blijft Jezus dezelfde. „Want alle goede gaven en alle volmaakte gift is van boven, van de Vader der lichten afkomende, bij Welke geen verandering is of schaduw van omkering." J. E. v. d. B.

HET UITWERPEN VAN DEMONEN DOOR GELOVIGEN

door Sadhu Lam Jeevaratnam

Vr. Hoe kan men een demon er toe brengen zich te openbaren?

A. Demonen zullen gewoonlijk openbaar worden door een machtige samenkomst, door het zingen van liederen over het Bloed van Jezus of door krachtig gebed. Indien een demon ook daardoor zich niet kenbaar maakt, dan kan dit gebeuren als men biddend de hand boven op het hoofd legt van de persoon en pleit op het Bloed van Jezus. Men kan dan het volgende opmerken:

1e. Het bovenste deel van de schedel (of fontanel) zal dan kloppen of slaan als bij een baby.

2e. Het hart zal automatisch krachtig kloppen als bij grote angst.

3e. Het gedrag en de houding van de persoon wordt geheel anders, hij kan ook tevens bewusteloos worden.

Men kan dan rechtstreeks tot de demon spreken, zijn naam vragen, andere vragen stellen, enz. en hem tenslotte uitdrijven en door de macht van Jezus naam binden in de hel. Duivel-uitdrijving is een kwestie van leven of dood. Indien een Christen probeert een duivel uit te drijven en hij faalt, kan de demon hem aanvallen en nadeel berokkenen (zie Hand. 19 : 13-16). Hij moet in 't geheel geen angst hebben, moet in volkomen geloof handelen en er stellig van overtuigd zijn dat de demonen wijken zullen.

Vr. Moet men een bezetene altijd de handen opleggen?

A. De Schrift geeft hier geen voorbeeld van. De Heer legde de vrouw met de geest van zwakte (Lucas 13 : 11-13) niet de handen op vóór Hij haar door Zijn woord bevrijd had. Bezeten personen moet men niet de handen opleggen om hen lichamelijk te genezen voor alle demonen zijn uitgeworpen. Wel moet men zijn met geest-ge vulde handen op het hoofd leggen om de demon zonodig uit te drijven. Dit beoogt dus een geheel ander doel dan genezing.

Vr. Hebben ongelovigen ook wel demonen berispt. Gehoorzaamden de duivelen hen dan? Wat vinden wij daaromtrent in de bijbel?

A. Er zijn er geweest, die, begerig naar geld en om naam te maken, probeerden duivelen uit te werpen. Maar ze werden verwond en door de boze geesten te schande gemaakt. We lezen in Hand. 19 : 13-20: „En ook enigen van de rondreizende Joodse geestenbezweerders waagden het over hen, die zulke boze geesten hadden, de naam van de Heer Jezus te noemen met de woorden: Ik bezweer u bij de Jezus die Paulus predikt. Het waren nu zeven zonen van een zekeren Scaeva, een Joodse overpriester, die dit deden. Maar de boze geest antwoordde en zeide tot hen: Jezus ken ik en van Paulus weet ik, maar wie zijt gij? En de mens, in wien de boze geest was, sprong op hen af, overweldigde hen tezamen en bleek zoveel sterker dan zij, dat zij zonder kleren en gewond uit dat huis moesten vluchten. En dit werd bekend aan allen, Joden en Grieken die te Efeze woonden en vrees overviel hen allen en de naam van de Heer Jezus werd groot gemaakt, en velen van hen, die gelovig geworden waren, kwamen hun schuld belijden en uitspreken wat zij bedreven hadden. En enigen van degenen, die toverkunsten hadden uitgeoefend brachten hun boeken bijeen en verbrandden ze ten aanschouwe van allen. En men berekende de waarde er van en stelde die vast op 5000 zilverstukken. Zo wies het woord des Heren krachtig en het werd sterker."

DE BELOFTE VAN **ZIJN KOMST**

Er is wel eens gevraagd, welke waarborg wij hebben dat Christus wederkomen zal.

Wij antwoorden: „Het meest afdoende bewijs is wel de belofte van Zijn komst, ons door de Here Zelf gegeven. Toen Hij nog op aarde was, vóór men Hem uiteindelijk verwierp als Messias en vóór Zijn kruisiging, deed Christus nog twee duidelijke, bepaalde beloften.

De eerste belofte deed Hij aan Zijn discipelen en vindt u in Joh. 16 : 7, waar men leest: „Het is nut, dat Ik heenga, want indien Ik niet heenga, zo zal de Trooster tot u niet komen, maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.”

In deze woorden wordt duidelijk aangetoond, dat na de opstanding van Christus de Heilige Geest komen zou.

Is de Trooster gekomen? Zeker, dat is Hij, gelijk de gewijde historie ons vermeldt in het tweede hoofdstuk van de Handelingen. Wij lezen daar, dat als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd en de discipelen eendrachtig in de opperzaal vergaderd waren, de Heilige Geest nederdaalde: en in het vierde vers lezen we: „en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest.”

Toen Nansen voor zijn poolexpeditie vertrok, beloofde hij een boodschap te zenden wanneer hij veilig aangekomen was. Hij nam een postduif mee, sterk en snelvliegend, en nadat Nansen de Poolgebieden bereikt had, schreef hij op een dag een briefje, bond dat aan de poot van de duif en liet de trillende, kleine gevederde boodschapper los om de reis naar Noorwegen aan te vangen. De duif vloog omhoog in de lucht, beschreef drie cirkels en toen vloog het vogeltje als een pijl uit de boog naar het Zuiden, eerst over duizenden mijlen uitgestrekte ijsvelden, dan over duizenden mijlen water, om eindelijk neer te vallen in de schoot van een wachtende en uitzijnde echtgenote. Zij wist door deze aankomst van de duif, dat alles wel was en haar man zijn doel bereikt had.

Vóór Zijn vertrek beloofde Christus Zijn discipelen, dat Zijn veilige aankomst in de hemelse gewesten bekend maakt en bevestigd zou worden door de komst van de Heilige Geest. De heilige Duive is gekomen en daarom is Hij een ontwijfelbare bevestiging dat Christus zekerlijk is heengegaan naar de hemel en daar ook aangekomen is.

Voordat Hij vertrok gaf de Here nog een andere belangrijke belofte aan Zijn discipelen. Hij zei: „en Ik ga heen om u plaats te bereiden, daarna zal Ik tot u wederkomen” (Joh. 14 : 3).

Nu zijn wij zeker, dat Christus heengegaan is en in de hemel vertoeft, omdat de Heilige Geest uitgestort is en daarom zijn we ook zeker, dat Jezus wederkomen zal.

Wereldgeest en Christusgeest

Tijdens de internationale conferentie, die te Almelo gehouden werd, deed zich een aardig voorval voor. Het gemeentebestuur van de stad Almelo was zo hoffelijk een receptie ten stadhuijze te arrangeren voor de buitenlandse gasten en de leidende persoonlijkheden in deze conferentie. De burgemeester en enkele wethouders, benevens de gemeentesecretaris waren ter ontvangst aanwezig. De lopers waren uitgelegd en alles droeg een officieel karakter. In onberispelijk Frans, Engels en Duits hield de burgemeester een waardeerende toespraak en betuigde zijn ingenomenheid met deze poging om de eenheid der protestantse kerken tot gelding te brengen, zoals dat ook het doel is van de Wereldraad der Kerken.

Na de beantwoording dezer hartelijke woorden door de Zwitserse, Amerikaanse en Franse spreeksters en sprekers, die lieten uitkomen dat minder de eenheid in de kerk, dan wel in het Hoofd der kerk Jezus Christus en in de Bijbel als getuigenis van Jezus Christus gezocht werd, volgde een tractatie. De secretaris ging de grote kring rond met een kist uitgelezen sigaren en een pakje cigareten voor de dames, doch zijn verbazing steeg met de tweede toen hij bemerkte, dat hij bij elke stoel op een minzaam bedankje stuitte en noch de heren noch de dames van zijn aanbod gebruik wensden te maken. Met een volle kist en een vol pakje keerde hij terug naar de groene tafel. De heren achter die tafel begrepen half, zoals op hun gelaat te lezen stond. Dit was voor prof. Lamorte en dr. Wasserzug aanleiding een kleine toelichting te geven en duidelijk te maken, dat de dienst van Christus meebrengt, dat men ook van onschuldige dingen gaarne afstand doet, als men zich daardoor volkomener kan toewijden en beter bruikbaar zijn voor Zijn Geest.

VAN DE ADMINISTRATIE

Bij het begin van de nieuwe jaargang is het onze gewoonte de lezers te attenderen dat het abonnementsgeld weer betaald moet worden. Over het algemeen zijn we zeer dankbaar dat we zo weinig dubieuze posten hebben. Maar wij verwachten, gezien de overtuiging van onze lezers, eigenlijk niet anders. Het vorige jaar bleven er slechts vijftien in gebreke te betalen.

Wij verzoeken onze lezers hun abonnementsgeld weer te storten of over te maken.

Verder nog deze mededeling: U weet dat de exploitatiekosten van ons blad aanzienlijk gestegen zijn. Wij kunnen alleen onze arbeid voortzetten, indien de abonné's hun roeping verstaan.

Indien u instemt met onze boodschap, indien u de noodzakelijkheid inziet dat wij de komst van Jezus Christus slechts blijmoedig tegemoet kunnen zien als wij zelf vervuld zijn met Zijn Geest, zo zult u ook mee willen helpen ons in staat te stellen deze boodschap door te geven. Wij hebben geen fondsen, geen achterdeurtjes, zijn niet bekend bij notarissen; onze arbeid is een geloofswerk, waarbij we telkens opnieuw de heerlijke ervaring opdoen, dat de Here met ons is.

Wij vragen van u naast uw abonnementsgeld een extra gave. Wij vragen dit slechts aan hen, die volledig achter onze arbeid staan en dit door hun gebed steunen.

Ook de onkosten, die wij maken voor „Juist iets voor U!” kunnen slechts gedekt worden door bijdragen en giften.

Wij zeggen de vele broeders en zusters, die ons steunen, hartelijk dank en gaan zo vertrouwend de toekomst tegemoet. Ons, maar ook u, rest slechts een korte tijd. Stel niet uit, want morgen komt de nacht, dat ge niet meer arbeiden kunt.

UIT EEN BRIEF DIE WE ONTVINGEN:

... van uw vriendelijk aanbod het blad gratis toe te zenden behoef ik Gode zij dank geen gebruik te maken, daar ik het met een blijmoedig en dankbaar hart kan betalen. Uw blad is mij tot rijke zegen en lering geweest en ik hoop met het lezen voort te gaan. Want het hoogste goed is mij het zwaarst geworden in het leven. De vervulling met Gods Geest is door genade mijn deel geworden en ik kan blijmoedig uitzien naar de komst van onze Bruidgom om Zijn Bruid te halen. Hiermede wil ik eindigen en wens u van harte Gods onmisbare zegen toe op uw heerlijke arbeid.”

Redacteur: H. v. d. Brink, Noordlaan 11, Bloemendaal, Tel. K 2560—8193. Mede-redacteurs: P. Klaver en J. E. v. d. Brink. Administratie-adres: „Kracht van Omhoog”, Nieuwe Hoven 49, Gorinchem, Girorekening 468562, Tel. 2420.

Versijnt éénmaal per 14 dagen: f 4,— per jaar, f 2,— per half jaar, losse nummers 15 ct., 5 ex. of meer 10 ct. per nummer.

Vertegenwoordiger voor België: W. L. A. Vonck, Hemelstraat 17, Antwerpen. Abonnementsprijs Fr. 50 per jaar. Vertegenwoordiger voor Suriname: P. Vos, Wagenwegstraat 136, Paramaribo. Vertegenwoordiger voor Indonesië: D. Koppelle, Matraman 155, Djatinegara (Daerah Djakarta). Abonnementsprijs f 8,50 per jaar, f 4,50 per half jaar, losse nummers 40 sen.

Abonnementsgelden in België en Indonesië uitsluitend te zenden aan de vertegenwoordigers.